

شنبه بیست و یکم آذر ۱۳۸۸ - دوازدهم دسامبر ۲۰۰۹

بیانیه جبهه ملی ایران: شصت و یکمین سال اعلامیه جهانی حقوق بشر خجسته باد!

بیست و شش سده پیش مرد بزرگی بنام کورش از میان ملت بزرگی برخاست و شیوه زندگی ایرانیان را در یک کشور تسخیر شده به ملت مغلوب آن و به همه جهانیان اعلام کرد. او گفت ما ایرانیان همه مردم جهان را دارای حقوق برابر میدانیم و اینکه همه مردم باید از آزادی گزینش، نیایش، کار و جای زندگی برخوردار باشند؛ اینکه ما ایرانیان ملتی آزاد هستیم و هیچ کس را برده خود نمی کنیم و هیچ کس را مجبور به پیروی از باورهای خود نمی نماییم؛ و اگر ما را نخواهید بر شما فرمانروایی هم نمی کنیم. کورش نظمی نوین را برای جهان بر پایه احترام به قانون و حقوق همه مردم و صلح و رفاه و برادری نوید داد.

به این ترتیب ما ایرانیان ۱۵۴۸ سال پیش نخستین بیانیه جهانی حقوق بشر را اعلام نمودیم و امپراتوری قدرتمند خود را تابع اراده مردم اعلام کرد. ۹۰۹ سال پیش (۱۱۰۰ میلادی) پادشاهی بنام "هنری" در انگلستان با صدور "منشور آزادیها" داوطلبانه اختیارات مطلق خود را فقط نسبت به طبقه فئودالها محدود کرد. و در سال ۱۲۱۵ باز در انگلستان با صدور "منشور بزرگ" اختیارات پادشاهی خودکامه بنام "جان" با وضع قانون محدود و به حقوق مدنی شهروندان آزاد (و نه بردگان) توجه شد.

دویست و بیست سال پیش (۱۷۸۹)، ملت فرانسه برای دستیابی به جامعه ای قانونمند و حقوق بشر انقلاب کردند و حکومت خودکامه را بزیر آورد. نخستین قانون اساسی جهان پیامد این انقلاب خونین بود که در پی آن نخستین "بیانیه حقوق بشر و شهروند" در جهان غرب صادر شد و در پی آن "لایحه حقوق [بشر] ایالات متحده" در سال ۱۷۹۱.

سرانجام در سده بیستم، پس از دو جنگ جهانی خانمانسوز که توسط دیکتاتورها و زیاده خواهان جهان برپا شده بود، و پس از نابودی و کشتار بی سابقه ای که خود دیکتاتورها هم در آن سوختند، جهان به این نتیجه رسید که شیوه زندگی ایرانیان باستان باید سرمشق همگان شود. همه مردم جهان باید از صلح و حقوق برابر برخوردار باشند و جوامع بشری باید تحت قانون مبتنی بر رای مردم اداره شوند. و در این راستا، شصت و یک سال پیش (۱۹۴۸)، سرانجام آرزوی ایرانیان راستین که خواهان صلح و برابری و آزادی انتخاب و آزادی عقیده و جدایی دین از حکومت برای همه مردم جهان بودند برآورده شد. ایران در آن زمان، که در پیامد جنگ جهانی دوم چند سالی از آزادی و دموکراسی برخوردار شده بود، از نخستین کشورهایی بود که اعلامیه جهانی حقوق بشر را امضاء و تصویب کرد.

دو هزار و پانصد سال و هزاران جنگ و دهها انقلاب به طول انجامید تا جهانیان به خرد ایرانی پی ببرند و سروده سعدی بزرگ که "بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش ز یک پیکرند" را باور خود و منشور جهانی حقوق بشر ایرانیان چراغ راه خود قرار دهند. در حالیکه منشور کورش و سروده سعدی نماد خرد و نظم نوین جهانی در سازمان ملل متحد شده است، در کشور خود ما چنان عقب گردی بسوی استبداد و زیاده خواهی و خشونت و فساد رخ داده است که مردم جهان را متحیر کرده که چگونه مردمی چنین آزاده و خردمند و هوشمند می توانند خود را در چنین منجلاب استبداد و نقض فاحش حقوق بشر گرفتار کرده باشند؟

ولی در این واپسین سال دهه نخست سده بیست و یکم، مردم ایران برخاسته اند. این ملت بزرگ در جنبشی عظیم آهنگ آن کرده که یک بار برای همیشه حاکمیت ملی و حقوق بشر را در میهن نهادینه سازد.

۱۹ آذر ۱۳۸۸

جبهه ملی ایران

احتمال بازداشت میرحسین موسوی

پایگاه خبری میرحسین موسوی به مردم ایران هشدار داد که هوشیار باشند. سایت کلمه نوشته است که اتفاقی در پیش است. کلمه که سایت رسمی میرحسین موسوی، نخست وزیر زمان جنگ است و مواضع او را منتشر می کند، امروز در مطلبی با عنوان "مردم هوشیار باشند اتفاقی در پیش است" نوشته است: در پی اجرای سناریوی از پیش طراحی شده حرمت شکنی از امام و نسبت دادن آن به دانشجویان از دیروز رسانه های رسمی تبلیغات حجیم و هدفداری را آغاز کرده اند که با توجه به اطلاعات به دست آمده به نظر می رسد زمینه چینی برای برخی رفتارهای غیرمتعارف جدید باشد.

سایت موسوی می افزاید: به کلیه حامیان جنبش سبز توصیه می شود در این زمینه کاملا هوشیار باشند و مرتبا خود را از آخرین تحولات مطلع نگهدارند. این سایت به دیگر پایگاههای اطلاعاتی پیشنهاد کرده است که با توجه به محدودیت های شدید اطلاع رسانی، کاربرانشان را نسبت به ضرورت این هوشیاری آگاه کنند.

همچنین پایگاه اینترنتی جبهه مشارکت، نسبت به بازداشت میرحسین موسوی، نخست وزیر زمان جنگ هشدار داد.

سایت نوروز، به نقل از منابع موثق، خبر احتمال بازداشت مهندس میرحسین موسوی از سوی عوامل کورتا را تایید کرد.

تجمع اعتراضی و راه پیمانی مادران عزادار در خیابانهای مرکزی شهر

بنابه گزارشات رسیده به فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، مادران عزادار علیرغم حضور نیروهای سرکوبگر با تهدید و توهین، تجمع اعتراضی و راه پیمانی خود را از پارک لاله تا چهار راه فاطمی برگزار کردند.

روز شنبه ۲۱ آذر از ساعت ۱۵:۱۷ مادران عزادار به روال هفتگی خود در میدان آب نمای پارک لاله تهران در حال تجمع بودند که مامورین سرکوبگر نیروی انتظامی، لباس شخصی و بسیجیها با بر خوردی وحشیانه سعی در متفرق کردن آنها کردند. با این حال مادران تجمع خود را شکل داده و قصد راه پیمایی درپارک را داشتند اما نیروهای سرکوبگر اجازه راه پیمانی به دور میدان آب نمای پارک لاله را به مادران نداده و آنها را وادار به بیرون رفتن از پارک کردند.

متعاقبا مادران نیز راهپیمایی خود را از میدان آب نمای پارک لاله شروع کرده و وارد خیابانهای مرکزی شهر شدند. آنها از خیابان امیر آباد بسوی چهار راه فاطمی حرکت کردند و هنگام حرکت دستهای خود را به عنوان علامت پیروزی بر سر خود بلند کرده بودند.

در طی مسیر تعداد زیادی از مردم به آنها می پیوستند و کسبه از مادران عزادار حمایت می کردند. خودروها نیز هنگام مشاهده راه پیمانی مادران با بوق زدن از آنها حمایت می کردند.

نیروهای سرکوبگر ولی فقیه که از نیروهای انتظامی، لباس شخصی و بسیج تشکیل می شدند با عربده کشی و توهین و تهدید سعی در متفرق کردن مادران داشتند. لباس شخصیها خطاب به مادرانی که نسبت به برخورد های وحشیانه آنها اعتراض می کردند پاسخ میدادند که ما پول گرفتیم تا همه شما را بکشیم، میخواهید مثل سری قبل باز هم شما را دستگیر کنیم و با کلمات توهین آمیز خاص خودشان به مادران بزرگوار توهین کرده و میگفتند بروید گم شوید

و این روال تا پایان راهپیمایی مادران همچنان توسط سرکوبگران ادامه داشت. اهانت‌های ناروایه مادران گرانقدری که خون فرزندان‌شان برای آزادی مردم ایران فدا شده و یا در اسارتگاه ولی فقیه بسر می‌برند.

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران- 21 آذر 1388 برابر با 12 دسامبر 2009

تجمع اعتراضی گسترده خانواده‌ها و لیست اسامی تعدادی از دستگیر شدگان 16 آذر

بنابه گزارشات رسیده به فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، تعداد زیادی از خانواده‌های بازداشتگان 16 آذر ماه در مقابل دادگاه انقلاب تجمع اعتراضی بر پا کردند و خواستار آزادی فوری و بی‌قید و شرط عزیزان خود شدند.

بیش از 200 نفر از خانواده‌های بازداشت شده‌ها در مراسم 16 آذر، روز شنبه 21 آذر ماه به منظور اطلاع یافتن از وضعیت و شرایط عزیزان خود و آزادی آنها در مقابل دادگاه انقلاب دست به تجمع اعتراضی زدند.

از وضعیت و شرایط اکثر بازداشت شده‌های 16 آذر بخصوص دانشجویان هنوز هیچ خبری در دست نیست. خانواده‌های بازداشت شده‌ها به خصوص دانشجویانی، که هنگام خروج از دانشگاه و یا در خیابان‌ها بازداشت شده‌اند و تا به حال تماسی نگرفته‌اند می‌گویند به احتمال زیاد به سلول‌های انفرادی بند 209 زندان اوین منتقل شده‌اند. دستگیر شدگان 16 آذر در سلول‌های انفرادی بند 209 و 240 زندانی هستند.

در طی روزهای گذشته تعدادی اندکی از بازداشت شده‌ها با خانواده خود تماس گرفته‌اند و خانواده خود را از محل بازداشتشان مطلع کرده‌اند. آنها می‌توانستند با خانواده‌های خود تماس بگیرند اعلام کرده‌اند که بند 240 و بندهای دیگر مملو از دستگیر شدگان است و عده‌ای دیگر به بند 209 منتقل شده‌اند. برای تحت فشار قرار دادن بازداشت شدگان آنها را از پوشش کافی برای استراحت محروم کرده‌اند و وسایل حرارتی بند‌ها خاموش می‌باشد. زندانیان از سرمای شدید رنج می‌برند.

بند زنان نیز مملو از دختران و زنان بازداشت شده است.

تعدادی از خانواده‌های بازداشت شده‌ها نامه‌ای به دادگاه انقلاب نوشته و خواستار آزادی فوری عزیزان خود شدند. خانواده‌ها وقتی که با عدم پاسخگویی مسئولین دادگاه انقلاب مواجه می‌شوند به اعتراضات خود شدت می‌بخشند. دادگاه انقلاب برای آرام کردن خانواده‌ها حوالی ساعت 10:20 اسامی 32 نفر از بازداشت شده‌ها را برای سپردن کفالت اعلام کرد. خانواده‌ها اعلام کردند که این فریب است و برای سر دواندن ما چنین فریبهایی بکار می‌برند عزیزان ما کاری نکرده‌اند که برای آنها کفالت گذاشته شود و بر آزادی بدون قید و شرط آنها پافشاری می‌کنند.

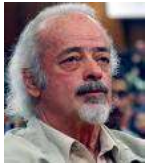
این شرایط برای خانواده‌هایی که از شهرستان آمده‌اند و در تهران کسی را ندارند به مراتب سخت‌تر از بقیه است. تعدادی از این خانواده‌ها از روستاهای دور افتاده کرمانشاه و مشهد و ارومیه و... در هوای سرد آمده‌اند و نمی‌دانند تا کی باید بلا تکلیف منتظر آزادی عزیزانشان باشند. از زمان بازداشت عزیزانشان بین دادگاه انقلاب، و زندان اوین، و وزرا سرگردان هستند.

لیست اسامی تعداد دیگری از بازداشت شدگان روز 16 آذر ماه برای ارسال به سازمان‌های حقوق بشری و اطلاع عموم انتشار می‌یابد. تا به حال اسامی 60 نفر از بازداشت شدگان 16 آذر منتشر شده است.

- 1- مریم حسین پور 29 ساله در ولی عصر بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 2- پریسا امینی 26 ساله در ولی عصر بازداشت به وزرا منتقل و سپس به اوین منتقل شده
 - 3- مهناز ناصری 30 ساله در ولی عصر بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 4- المیرا خلیلی 24 ساله در ولی عصر بازداشت ابتدا به وزرا و سپس به اوین منتقل شده
 - 5- امیر رضا کاظم نیا 27 ساله در انقلاب بازداشت و محل نگهداری وی نامشخص
 - 6- امیر صادقی 27 ساله در ولی عصر بازداشت و به اوین بند 240 منتقل شده
 - 7- علیرضا هنرور 31 ساله محل بازداشت و نگهداری نامشخص
 - 8- سجاد حسن زاده 23 ساله دانشجوی در خیابان حافظ بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 9- کیوان حسینی 30 ساله لیسانس عمران در انقلاب بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 10- حسن باقری 24 ساله در مقابل صنعتی شریف بازداشت و محل نگهداری وی نامشخص
 - 11- سعید کدخدایی 29 ساله در فخر رازی بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 12- مهدی غلامی نوغانی 19 ساله در فردوسی بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 13- فرهاد گنجی منش 28 ساله محل بازداشت نامشخص و به اوین منتقل شده
 - 14- آرش سنایی دماوندی 24 ساله و دانشجوی در ولی عصر مقابل دانشگاه هنر بازداشت و محل نگهداری وی نامشخص
 - 15- رضا خرازی 20 ساله در انقلاب بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 16- محمد رضا بیگی 32 ساله در ولی عصر بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 17- مجتبی مرسلی 28 ساله در ولی عصر مقابل دانشگاه صنعتی شریف بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 18- مصطفی حسینی 20 ساله در انقلاب بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 19- قاسم جوانشیر 36 ساله در انقلاب بازداشت و مکان نگهداری نامشخص
 - 20- نوید امیر آبادی 22 ساله دانشجوی در ولی عصر بازداشت و مکان نگهداری نامشخص
 - 21- مجید عرب 27 ساله در وصال بازداشت و محل نگهداری نامشخص
 - 22- بابک حدادی 25 ساله در خیابان 16 آذر بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 23- کوروش غلامرضایی 30 ساله و متاهل در ولی عصر بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 24- فرامرز رستگار پور 28 ساله در ابوریحان بازداشت و محل نگهداری نامشخص
 - 25- حمید محمدی 19 ساله در ولی عصر بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 26- علی وطن خواه 22 ساله در حافظ بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 27- کاوه سعیدی 28 ساله در انقلاب بازداشت و محل نگهداری وی نامشخص
 - 28- فواد فیضی محمود آبادی 36 ساله به اوین منتقل شده
 - 29- پیمان انصاری مقدم 33 ساله در وصال بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 30- امیر ناصری 25 ساله دانشجوی در انقلاب بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 31- سعید شاره 22 ساله در وصال بازداشت و مکان نگهداری نامشخص
 - 32- دانیال محسنی پور 27 ساله در ولی عصر بازداشت و به اوین منتقل شده
 - 33- المیرا خلیلی 24 ساله در ولی عصر بازداشت ابتدا به وزرا و سپس به اوین منتقل شده
 - 34- روزبه صادقی 20 ساله دانشجوی در خیابان دانشگاه بازداشت و محل نگهداری وی نامشخص
- ولی فقیه باید به خواست جامعه جهانی و سازمان‌های حقوق بشری گردن نهد و از تهدید و شانتاژ علیه مردم ایران دست بردارد و زندانیان سیاسی و

بخصوص دستگیریهای 16 آذر را بدون قید و شرط و فوری آزاد کند. فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، دستگیریهای گسترده، انتقال به سلولهای انفرادی و تحت شکنجه و انزیت و آزار قرار دادن دستگیر شدگان بخصوص دختران و زنان و بی اطلاع نگه داشتن خانواده ها از وضعیت عزیزانشان را محکوم می کند و از دبیر کل و کمیسیون عالی حقوق بشر و سایر مراجع بین المللی خواستار ارجاع پرونده نقض حقوق بشر رژیم ایران که بطور سیستماتیک و تصاعدی پیش برده می شود را به شورای امنیت سازمان ملل برای گرفتن تصمیمات لازم اجرا است، می باشد.

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران- 21 آذر 1388 برابر با 12 دسامبر 2009

دادگاه محمد ملکی، رئیس پیشین دانشگاه تهران، برگزار شد

دادگاه محمد ملکی، اولین رئیس دانشگاه تهران بعد از انقلاب 1357، روز شنبه در تهران برگزار شده است. محمد ملکی روز 31 مرداد دستگیر شد و همچنان در بازداشت به سر می برد. قدسی میرمعز، همسر دکتر ملکی به بی بی سی گفته است که دادگاه روز شنبه اعتراضی بوده و آقای ملکی معترض بوده که چرا او را در زندان نگهداشته اند. زیرا آقای ملکی معتقد است که آنها هر سئوالی که داشتند پرسیده اند و بازجویی هم کرده اند. به گفته او هنوز مشخص نیست که آیا بعد از این دادگاه، حکم صادر خواهد شد یا باید دادگاه دیگری تشکیل شود. اتهام محمد ملکی به درستی مشخص نیست اما خانم میرمعز در زمان دستگیری همسرش گفته بود که ماموران به او گفته اند دلیل دستگیری محمد ملکی، "ارتباط با منافقین" است. اتهامی که خانم میرمعز آن را کاملاً بی اساس می داند. خانم میرمعز می گوید: سه ماه پیش عباس جعفری دولت آبادی، دادستان تهران به زندان رفته بود، پرسیده که آقای ملکی چرا اینجاست. آقای ملکی گفته که نمی دانم؛ از اینها (ماموران زندان) بپرسید. بعد هم آقای بازجو گفته که این آقا از منافقین طرفداری کرده. آقای جعفری دولت آبادی گفته خوب یک تعهد بگیرید که دیگر از منافقین طرفداری نکنند. آقای ملکی هم گفته که چرا یک تعهد، ده تا تعهد می دهم اما آنها حتی به حرف دادستان هم گوش نکردند.

شش ماه پس از کابوس

بیان سرکوب گسترده آزادی بیان در ایران

شش ماه پس از آغاز اعتراضات به نتیجه انتخابات ریاست جمهوری ۲۲ خرداد در ایران، مسوولان جمهوری اسلامی همچنان به سیاست سانسور گسترده در رسانه و سرکوب روزنامه نگاران ادامه می دهند. در این مدت بیش از ۱۰۰ روزنامه نگار بازداشت و بیش از ۵۰ روزنامه نگار مجبور به ترک کشور شده اند. ۱۲ نشریه توقیف و هزاران صفحه سایت های اینترنتی مسدود شده است. ۱۰۰ روزنامه نگار زندانی، ۳ میلیارد تومان وثیقه و بیش از ۶۵ سال زندان چند ساعت پس از اعلام انتخاب مجدد محمود احمدی نژاد به ریاست جمهوری، بازداشت روزنامه نگاران از سوی وزارت اطلاعات، سپاه پاسداران و اطلاعات نیروهای انتظامی آغاز شد، بازداشت شدگان به بندهای مختلف زندان اوین انتقال یافتند. همچون استادبوم ورزشی سانتیگو شیلی در بعد از کودتای ۱۹۷۵، اوین نیز به زندانی خونین تبدیل شد که خودسری در آن حکومت می کند. بسیاری از روزنامه نگاران زندانی تحت فشارهای شدید روحی و مورد بدرفتاری قرار گرفته اند. پس از ۲۲ خرداد، در ایران دست کم ۱۰۰ روزنامه نگار و وبنگار بازداشت شده است، تعدادی از آنها با سپردن وثیقه های سنگین به شکل موقت آزاد و در انتظار محاکمه خود بسر می برند، برخی دیگر به احکامی از ۵ تا ۹ سال زندان محکوم شده اند. احضار و بازجویی مدام روزنامه نگاران همچنان ادامه دارد. بسیاری از حرفه کاران رسانه ها در شهر مختلف ایران از جمله اصفهان، شیراز، مشهد و تبریز از سوی دادگاه های انقلاب و یا وزارت اطلاعات احضار و مورد بازجویی و تهدید قرار گرفته اند. گزارشگران بدون مرز یادآور می شود ایران با ۲۷ روزنامه نگار و وبنگار زندانی یکی از پنج زندان بزرگ جهان برای روزنامه نگاران است. سانسور همه جانبه رسانه های داخلی و خارجی

از فردای "پیروزی" رئیس جمهور، از سوی دولت کارزار سانسور گسترده مطبوعات داخلی و خارجی به راه افتاد. برای نخستین بار پس از انقلاب ۱۳۵۷ ماموران قضایی - امنیتی در تحریریه های روزنامه ها حضور یافتند و راساً اقدام به سانسور کردند. از انتشار چندین نشریه با مقالات مخالف با روایت رسمی جلوگیری شد. ده ها نشریه دیگر توقیف شدند: کلمه سبز در ۲۳ خرداد، اعتماد ملی در ۲۷ مرداد و روزنامه اقتصادی سرمایه در تاریخ ۱۱ ابان توقیف شدند. سیاست توقیف مطبوعات همچنان ادامه دارد. روزنامه حیات نو در ۱۷ آذر به دلیل انتشار گزارشی در باره تظاهرات مخالفان در ۱۶ آذر روز دانشجو، توقیف شد.

کارزار ضد رسانه های جمهوری اسلامی با تخریب رسانه های خارجی و به ویژه رسانه های غربی با اتهام "سختگویی آشوبگران" ادامه دارد. در تاریخ ۲۶ خرداد محمد صفار هرنندی وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی با انتشار بخش نامه ای به خبرنگاران خارجی اعلام کرد که اجازه "شرکت و یا تحت پوشش خبری قرار دادن تظاهرات غیر قانونی را ندارند." ده ها روزنامه نگار خارجی که شاهدان سرکوب بودند پس از تهدید و بدرفتاری و یا بازداشت، مجبور به ترک کشور شدند، آن عده نیز که در کشور مانده اند تحت کنترل و فشارهای دائمی برای انجام وظایف خود با محدودیت های متعدد رو در روی هستند. در آستانه ۱۶ آذر مجوز فعالیت بسیاری از آنها به مدت ۷۲ ساعت در تهران و برخی از شهرهای بزرگ لغو شد.

دولت جمهوری اسلامی در تهاجم خود به رسانه ها، اینترنت و رسانه های مدرن را نیز بی نصیب نگذاشت. از روز ۲۱ خرداد بسیاری سایت های اطلاع رسانی متعلق به مخالفان مسدود شدند. و از روز بعد هر سایتی که ممکن بود به "پیروزی" محمود احمدی نژاد اعتراض کند، تعطیل شد. پیشبرد این سیاست به ویژه در آستانه هر دعوت به تظاهرات مخالفان همچنان ادامه دارد. از جمله در روزهای ۱۳ ابان و ۱۶ آذر سرعت اتصال به اینترنت از جمله در تهران، اصفهان، شیراز، مشهد و تبریز به شدت کاهش یافت و یا کاملاً قطع شد. برای روز ۱۶ آذر، این اقدامات با گستردگی بیشتر و از چند روز پیش آغاز مراسم روز دانشجو آغاز شد، که عملاً مراجعه به سایت ها اطلاع رسانی و ارسال ای میل را با مشکل مواجه کرده بود. یکی از کاربران اینترنتی به گزارشگران بدون مرز در این باره گفت "صفحه اصلی جی میل یا یاهو باز می شوند ولی برای ارسال ای میل دکمه "ارسال" ظاهر نمی شود."

از سوی دیگر ماموران حکومتی با کمک برخی از شرکت های خدمات دهنده اینترنتی با بکارگیری برگردان آدرس، کاربران برخی از سایت ها را به صفحات تبلیغاتی سایت های حکومتی هدایت می کردند. از جمله بازدید کنندگان سایت بالاترین یکی از دژهای اطلاع رسانی آنلاین جنبش اعتراضی، برای چندین ساعت قربانی این شگرد شدند. سایت های یوتیوب و فیس بوک همچنان با مشکل دسترسی مواجه هستند. کاهش سرعت اتصال، استفاده از فیلتر شکن ها را با مشکلات بیشتری مواجه می کند. در این روزها به ویژه در شبکه تلفن های همراه نیز اختلال ایجاد می شود، هدف حکومت جلوگیری از ارسال تصویربرداری از این طریق و ارسال آن بر روی شبکه اینترنت است. در روز ۱۶ آذر پلیس اقدام به کنترل و بازرسی شدید کسانی کرد که با تلفن و یا دوربین خود در حال تصویر برداری بودند و یا بر روی حافظه تلفن خود عکس و تصویر تظاهرات داشتند، تعدادی از این افراد بازداشت شدند. گزارشگران بدون مرز یاد آور می شود که ایران یکی از سرکوبگرترین کشورهای خاورمیانه در عرصه اینترنت است و در لیست کشورهای "دشمنان اینترنت" در جهان قرار دارد. در این کشور سیستم مسدودسازی و کنترل شبکه اینترنت مشابه با سایبرسانسور چین بکار گرفته می شود. اخیراً سپاه پاسداران بخش عمده سهام شرکت مخابرات اصلی ترین شرکت خدمات دهنده اینترنت در کشور را خریداری کرده است، این شرکت قراردادهای بین المللی و تعهدات جمهوری اسلامی برای گردش آزادی اطلاعات را نادیده می گیرد.

در تاریخ ۲۲ تیر ماه پیکر علیرضا افتخاری، ۲۹ ساله به خانواده اش تحویل داد شد. وی که از روزنامه نگاران ارشد روزنامه ابرار اقتصادی و به مدت ۵ سال با این روزنامه همکاری داشته است. در تاریخ ۲۵ خرداد، در اثر ضربات خونریزی مغزی کشته شد، اما چگونگی کشته شدن این روزنامه نگار تا به امروز مشخص نشده است. اینگونه نام وی نیز به لیست روزنامه نگاران به قتل رسیده اضافه شد.

گزارشگران بدون مرز در یازدهمین سالگرد جنایات سیاسی معروف به "قتل های زنجیره ای" اعلام می کند برای روشن شدن چگونگی و دلایل به قتل رسیدن علیرضا افتخاری، روشن شدن همه حقیقت در باره مرگ وی و بلاگنویس جوان امیررضا میرصیافی، محاکمه و مجازات عاملان و آمران قتل مجید شریف، محمد مختاری، محمد جعفر پوینده، پیروز دوانی، زهرا کاظمی تلاش می کند.

خروج از کشور بی سابقه روزنامه نگاران ایران

از تاریخ ۲۲ خرداد بیش از ۵۰ نفر از حرفه کاران رسانه ها از کشور خارج شده اند. گزارشگران بدون مرز، هر روز درخواست تازه ای برای همیاری با روزنامه نگاران که از وحشت زندان و شکنجه مجبور به ترک کشور خود شده اند، دریافت می کند. این موج خروج از کشور از سال ۱۳۵۷ بی سابقه است. گزارشگران بدون مرز همگان را دعوت به همیاری و همبستگی با روزنامه نگاران و وب نگاران ایران می کند. بسیاری از شاهدان سرکوب و شکنجه امروز در انتظار انتقال به کشوری امن در شرایطی نابسامان بسر می برند.

مادر کیانوش و کامران آسا : یک پسر در سینه خاک و یکی در کنج زندان

روز: صبح روز 16 آذر کامران آسا برادر دانشجوی جانباخته کیانوش آسا، زمانی که می خواست برای حضور در مراسم روز دانشجو وارد دانشگاه علم و صنعت شود از سوی مأموران انتظامی بازداشت شد. دانشگاه علم و صنعت محل تحصیل کیانوش در مقطع کارشناسی ارشد مهندسی پتروشیمی بود. دانشجویان این دانشگاه می خواستند همزمان با روز دانشجو از کیانوش آسا نیز تجلیل به عمل آید، بنا بر این از خانواده وی نیز دعوت شده بود تا در این مراسم شرکت کنند. بازداشت کامران در حالی اتفاق می افتد که هنوز شش ماه از کشته شدن برادرش در تجمع اعتراض آمیز 25 خرداد در میدان آزادی تهران نگذشته است. فاطمه فلاح، مادر کیانوش و کامران که داغدار از دست دادن فرزندش است، این بار در مصاحبه با روز از کامران گفته است و اینکه "به شدت" نگران اوست.

خانم فلاح کامران آسا کی و چگونه بازداشت شده است؟

روز 16 آذر بین ساعت 10 تا 11 صبح کنار در دانشگاه علم و صنعت در تهران توسط چند مأمور نیروی انتظامی بازداشت شده است. همراه یکی دیگر از بستگان ما که دوست کیانوش هم بود. البته این پسر را یک روز بعد با گرفتن تعهد آزاد کردند، اما گویا کامران را به زندان اوین منتقل کرده اند و من از این بابت خیلی نگران هستم.

کامران برای حضور در مراسم 16 آذر به تهران رفته بود؟

بله، دانشجویان و همکلاسی های کیانوش در دانشگاه علم و صنعت از ما دعوت کرده بودند تا به مناسبت روز دانشجو در مراسمی که قرار بود در تجلیل از کیانوش برگزار شود شرکت کنیم. همان طور که می دانید کیانوش، دانشجوی نخبه این دانشگاه بود و داشت ترم آخر فوق لیسانس در رشته مهندسی پتروشیمی را می گذراند من خودم به دلیل بیماری نتوانستم بروم، اما کامران به نمایندگی از طرف خانواده رفت. آن روز تاج گلی را با عکس برادرش تهیه کرده بود که به دانشگاه برده، اما قبل از اینکه وارد دانشگاه شود او و همراهش را بازداشت کرده اند.

از وضعیت کامران خبر دارید؟ می دانید کجاست؟

نه، به جز شب اول که با خواهرش تماس گرفت و گفت بازداشت شده، دیگر تماسی نداشته تا از وضعیتش باخبر شویم. اما کسی که با او بازداشت شد و روز بعد او را آزاد کردند می گوید کامران و یک تعداد دیگر از بازداشتی ها را می خواستند به اوین انتقال بدهند. من نمی دانم چرا پسر را آزاد نکردند. مگر او چه کار خلافی انجام داده است. فقط می خواسته در مراسم بزرگداشت برادرش در دانشگاه شرکت کند. تازه هنوز وارد دانشگاه نشده بود که بازداشتش کردند.

برای پیگیری وضعیت کامران چه اقدامی انجام داده اید؟

دخترم با آقای نیکبخت که وکیل پرونده کیانوش است صحبت کرد. گفتند فعلاً کاری از دست کسی بر نمی آید. الان هم که به تعطیلات برخورداریم، اما قرار شد شنبه به تهران برویم تا ببینیم چه می شود. خودم هم گنج شدم. نمی دانم چکار باید بکنم. در تهران کسی را نداریم که دنبال کار کامران بفرستیم. خیلی می ترسم. ما خاطره خوبی از این پیگیری ها نداریم. یک هفته کامران و پرستو دخترم به تمام بازداشتگاه ها و بیمارستان های تهران راسر زدند، اما آخر کار کیانوش را در پزشکی قانونی پیدا کردند. اما این بار خودم شنبه می روم در زندان اوین و تا وقتی کامران را آزاد نکنند از آنجا تکان نمی خورم. من دیگر تحمل ندارم که ببینم با این یکی پسر هم چنین رفتاری می کنند. مگر او چکار کرده است. ما داغداریم. باید این را درک کنند. عزیزترین کس مان را از دست داده ایم. این کم دردی نیست.

خانم فلاح به خاطر شرایط روحی نامناسبی که الان شما دارید نمی خواهم پرسش دیگری بکنم، اگر خودتان صحبتی دارید بفرمایید لطفاً...

نمی دانم باید چه بگویم. به خدا این انصاف نیست که من و خانواده ام اینقدر زجر بکشیم. کیانوش امید یک خانواده بود. نخبه جامعه علمی کشور بود. او را از دست دادیم. الان کامران هم گرفتار شده است. مگر این ها خودشان بچه ندارند که با بچه های مردم این طور رفتار می کنند. من مادر چه گناهی کرده ام که باید یک بچه ام در سینه خاک باشد و این یکی کنج زندان؟ آخر وجدان شان کجا رفته که با ما این کارها را می کنند. کامران الان نان آور خانه و سرپرست خانواده است. دختر کوچکم از وقتی کیانوش را از دست دادیم به دلیل وابستگی عاطفی که به برادرش داشت دچار ناراحتی روحی شده است. الان هم که کامران را گرفتند باز هم این دخترم است که ضربه می خورد. خودم دیگر هیچی. این دو شب اصلاً نتوانستم بخوابم. تا خوابم می برد با فکر کیانوش و کامران از خواب می پرسم. از فکر اینکه چه بلایی سر کامران خواهد آمد دارم دیوانه می شوم. کامران خودش هم دانشجو است. وقتی پدرشان فوت کرد، کامران مسئولیت تامین مخارج خانواده را به عهده گرفت تا کیانوش و خواهرانش بتوانند درس بخوانند. همین دو سال پیش با اصرار کیانوش رفت و امتحان کنکور داد. حالا هم به عنوان برادر کیانوش رفته همان دانشگاهی که برادرش در آن دانشجو بوده تا در مراسم بزرگداشت کیانوش شرکت کند. نمی دانم چطور دل شان آمده تاج گل و عکس کیانوش را از دست یک برادر داغ دیده بگیرند و بازداشتش کنند. کامران باید آزاد شود. از مسئولین می خواهم تا کامران را آزاد کنند. بیشتر از این ما را عذاب ندهند. ما یک خانواده داغدار هستیم، به جای اینکه رعایت حال ما را بکنند این یکی پسر را هم بازداشت کرده اند. خودتان را جای من بگذارید. چکار باید بکنم. چه کاری از دستم بر می آید. کجا باید بروم. درد خود را به کی بگویم؟

اعتراض استادان دانشکده فنی دانشگاه تهران نسبت به وقایع روزهای اخیر

شورای اساتید پردیس دانشکده های فنی دانشگاه تهران به مناسبت وقایع 16 و 17 آذر در دانشگاه ها بیانیه ای به شرح زیر صادر کرده است:

در روزهای 16 و 17 آذرماه جاری، دانشگاه تهران و پردیس دانشکده های فنی بار دیگر شاهد وقایع بسیار ناگواری بود. در هر دو روز جمع کثیری که دانشجو یا کارمند دانشگاه تهران نبودند با عبور از درهای تحت مراقبت انتظامات وارد صحن دانشگاه شدند و مقابل ساختمان اصلی پردیس دانشکده های فنی تجمع کردند.

پیامد هجوم این عده در دو روز متوالی به داخل ساختمان پردیس فنی، ضرب و شتم دانشجویان، ارباب و ادیب کارکنان و اساتید با پرتاب گاز اشک آور

و آفریدن فضای آکنده از تشنج و رعب و وحشت بود.

این وقایع که در پی بی توجهی به رخدادهای تلخ حمله به دانشگاه و ساختمان دانشکده فنی در 24 خرداد 88 و کوی دانشگاه در همان شب اتفاق می افتد، به تکرار غیرقابل باوری رسیده است و ورود افراد غیرمسئول به محوطه دانشگاه برای چندمین بار به مسامحه گرفته می شود. گویی که قرار است نابودی نظم و امنیت و انضباط، هتک حرمت دانشگاه، تخریب اموال عمومی و ایجاد محیط رعب و وحشت یک موضوع پیش پا افتاده تلقی شود. با توجه به موارد مذکور شورای پردیس اعلام می دارد که این وقایع به هیچ وجه قابل پذیرش نبوده و علت اصلی بروز این اختلالات، تشنج ها و رخدادهای ناگوار صرفاً ورود پر تعداد و غیرمسئولانه افرادی غیر از دانشجویان دانشگاه تهران به محیط مقدس دانشگاه است که مسئولیت آن علی القاعده با ریاست محترم و سایر مسئولین ذیربط دانشگاه تهران می باشد.

بدیهی است عدم رسیدگی جدی به این امر و پیامدهای آن باعث تداوم به خطر افتادن امنیت دانشجویان، اساتید و کارکنان دانشگاه شده و به صدمه دیدن جدی فعالیت های آموزشی، پژوهشی و کاهش اعتبار علمی دانشگاه تهران می انجامد. با در نظر گرفتن نکات فوق، شورای پردیس دانشکده های فنی ضمن سلب مسئولیت از عواقب بروز این وقایع اسفبار، خواهان حفظ نظم و حرمت دانشگاه، رعایت مقررا و تامین امنیت دانشگاهیان می باشد.

ادامه اعتراض دانشجویان به حمله نیروهای نظامی به دانشگاه تهران در ۱۶ و ۱۷ آذر

دانشجویان دانشگاه تهران امروز همزمان در مقابل دانشکده فنی و دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران ۲ تجمع اعتراضی برگزار کردند.

به گزارش خبرنگار امیرکبیر در دانشکده هنرهای زیبا دکتر حبیبی رئیس مستعفی این دانشکده در تالار شهید آوینی حاضر شده و با دانشجویان گفتگو کرد که مورد استقبال دانشجویان قرار گرفت. دکتر حبیبی پس از حملات نیروهای نظامی به دانشجویان دانشگاه تهران در روزهای ۱۶ و ۱۷ آذرماه از سمت خود استعفا داده است. دانشجویان این دانشکده در گفتگو با دکتر حبیبی بر خواسته خود مبنی بر استعفای رهبر تأکید کردند.

همزمان دانشجویان دانشکده فنی دانشگاه تهران نیز امروز در مقابل این دانشکده دست به تحصن و اعتراض زدند. دانشجویان دانشکده فنی نیز خواستار استعفای فرهاد رهبر هستند.

دانشجویان پس تجمع در مقابل این دانشکده ها به سمت سر در اصلی دانشگاه تهران حرکت کرده و در آنجا تجمع خود را ادامه دادند.

دانشجویان در تجمع خود شعارهایی همچون «رئیس دانشگاه، استعفا، استعفا»، «خمینی کجایی، موسوی تنها شده»، «مرگ بر دیکتاتور» و «رئیس بی کفایت، استعفا، استعفا» سر داده و بر استعفای رهبر تأکید کردند.

لازم به یادآوری است نیروهای انصار نظامی مشتکل از سپاه و اعضای پایگاه های مقاومت بسیج در روزهای شانزدهم و هفدهم آذرماه همزمان با برپایی مراسم روز دانشجو توسط دانشجویان دانشگاه تهران با استفاده از کارت های تردد آبی رنگی که با هماهنگی سپاه و ریاست دانشگاه تهران به آنان داده شده بود با وسایلی همچون چوب، شوکر، گاز اشک آور و اسپری فلفل وارد دانشگاه تهران شده و به دانشجویان حمله کردند. نقش رهبر در حمله نیروهای نظامی به کوی دانشگاه تهران در بامداد 25 خرداد نیز همچنان نامشخص است.

فاچاق فن آوری هسته ای اروپا به ایران از راه تایوان

به گزارش "دیلی تلگراف"، ایران شبکه فاچاق جدیدی برای دستیابی به تکنولوژی هسته ای ایجاد کرده و شرکت هایی در تایوان، پویش خرید دستگاه های مبدل فشار برای ایران هستند. "اشپیگل" هم از معاملات مشکوک زیمنس با ایران خبر می دهد.

دولت ایران به موازات تشدید فشارهای بین المللی در پرونده هسته ای، دست به تلاش گسترده ای زده تا نیازهای فنی پیشبرد برنامه اتمی را برآورده سازد. سرویس های مخفی از سلسله ملاقات هایی میان کارفرمایان تایوانی و نمایندگان وزارت دفاع جمهوری اسلامی گزارش داده اند.

گفته می شود که ایران از یکسال قبل در صدد تهیه دستگاه های مبدل فشار بوده است. به نقل از سرویس های مخفی غربی، دولت ایران موفق شده در این مدت ۱۰۰ دستگاه مبدل فشار را از بازارهای بین المللی تهیه کند و طی عملیاتی مخفی وارد کشور سازد. این درحالی است که شرکت های اروپایی و آمریکایی اجازه چنین معامله ای با ایران را ندارند. حتی چین که قبلاً این قبیل دستگاه ها را در اختیار ایران می گذاشت، دیگر از فروش آن طفره می رود. بنا بر گزارش ها، شرکت های تایوانی پس از خرید دستگاه های مبدل فشار اروپایی، آن ها را دوباره به وزارت دفاع ایران فروخته اند. مقامات سازمان ملل در حال پیگیری این موضوع هستند که آیا فروشندگان اروپایی، خبر از مقصد نهایی این کالاها داشته اند یا خیر. براساس مقررات کشورهای عضو "گروه تامین کنندگان فن آوری هسته ای" (NSG)، ایران مجاز نیست دستگاه های مرتبط با فن آوری هسته ای را از بازار آزاد خریداری کند. کشورهای عضو گروه تامین کنندگان فن آوری هسته ای، وظیفه دارند از طریق کنترل صادرات خود، از گسترش سلاح های اتمی جلوگیری کنند.

تشکیل پرونده علیه زیمنس در آلمان

همزمان هفته نامه ای آلمانی "اشپیگل" گزارش داده است، دو محموله جنجال آفرین به مقصد ایران، کنسرن زیمنس را با اتهام نقض قانون تجارت خارجی آلمان روپرو کرده است. بنابراین گزارش، کمپرسورهایی به مقصد ایران در بندر هامبورگ توقیف شده که احتمالاً در پروژه های هسته ای این کشور قابل استفاده هستند. محموله توقیف شده ۱۶ میلیون یورو قیمت دارد و بخشی از محموله ای بزرگ با بهای ۸۰ میلیون یوروست. ظاهراً این محموله از سوی یک شرکت سوئدی وابسته به زیمنس، به مقصد شرکتی در ایران ارسال می شده است.

مورد دیگر، متوقف کردن یک کشتی چینی در آب های دومی توسط نیروی دریایی بریتانیاست. این کشتی، حامل تجهیزاتی فنی برای شرکت های موسوم به "تلپرم" و "کالای الکترونیک" بوده است. بنا بر خبرهای رسیده، زیمنس چندی پیش، کامپیوترهای مورد نیاز نیروگاه های اتمی ایران را به آدرسی چینی ارسال کرده بود.

کمسیون خارجی دولت آلمان در حالی مشغول بررسی دو مورد صادرات جنجالی زیمنس به ایران است که مقامات این شرکت، از غیرنظامی بودن تجهیزات ارسالی می گویند. یک سخنگوی زیمنس به اشپیگل گفته که معامله با جمهوری اسلامی با رعایت موازین حقوقی بین المللی بوده و کالاهای فروخته شده مصارف صلح آمیز دارند. این سخنگو در باره جزئیات محموله صادراتی، توضیحی به اشپیگل نداده است.